

MULTINAȚIONALELE MODUL LOR DE INFLUENȚARE A PREZENTULUI ȘI VIITORULUI ROMÂNIEI

„Moartea nu înseamnă nimic, însă a trăi înfrânt și fără glorie înseamnă a muri în fi ecare zi”.
(Napoleon Bonaparte - 15.08.1769-05.05.1821)

Am trăit și trăim într-o lume globalizată și nici nu sunt semne că aceasta ar putea să se sfârșească. Dimpotrivă, globalizarea s-a extins sub diferite forme (comerțul internațional, investițiile străine directe, piețe financiare).

După 1989, România a încetat să se mai apere împotriva ofensivei globalizării, făcută prin principalii săi vectori - Multinaționalele. Țara noastră a lăsat garda jos, în defavoarea propriilor sale interese politice, militare, economice, sociale, culturale, religioase.

An de an, pas cu pas, Multinaționalele ne-au acaparat resursele naturale, distribuțiile de carburanți, de electricitate și de gaze naturale, băncile, asigurările, industriile, pădurile și pământurile agricole și multe altele. Condiționările impuse de Fondul Monetar Internațional (FMI) și Banca Mondială (BM) au instituționalizat o dominație pe toate planurile în România, permițând Multinaționalelor să acapareze sistematic aproape întreaga economie românească. Faptul că în fiecare an profiturile, înainte de fiscalizare, ale Multinaționalelor se externalizează către țările de origine, estimate la 35-40 miliarde de euro, este un argument pertinent care ne arată dimensiunea acapărării ireversibile pe termen mediu și lung a economiei românești.

Liberalizarea contului de capital, liberalizarea prețurilor, privatizările discutabile ori forțate ale monopolurilor românești către companii de stat din alte țări (ROMTELECOM, OMV, Enel, CEZ, Eon, GAF) au accentuat și mai mult sărăcirea țării. În cei 27 de ani, în urma acestui asalt necruțător și nimicitor al Multinaționalelor, România a rămas doar cu 4 % din cifra de afaceri globală, iar economia privată s-a împărțit egal din punct de vedere procentual între străini și români, cu marea deosebire că jumătatea deținută de străini le permite acestora să controleze economia României! S-a ajuns aici în primul rând cu ajutorul trădătorilor români care, din cauza lăcomiei și lipsei de patriotism (a lipsei de iubire de țară și de popor), au devalizat România în complicitate cu „asasinii economici”, în cea mai mare parte reprezentanți ai intereselor Multinaționalelor. Toți cei implicați se cunosc fără excepție, însă din eleganță jurnalistică dar și din lipsă de spațiu nu le vom nominaliza ca persoane fizice (străini și români), și nici ca entități juridice, respectiv ca Multinaționale.

Voi menționa, ca exercițiu de reflexie, câteva dintre Multinaționalele care au prăduit România, precum și o parte dintre numeroasele politici economice păgubitoare impuse României din exterior.

-Acordul PSAL II cu Banca Mondială care a semnat actul de desființare a economiei românești. Acordul menționat cuprindea lista tuturor companiilor românești ce urmau să fie privatizate sau

MULTINAȚIONALELE - MODUL LOR DE INFLUENȚARE A PREZENTULUI ȘI VIITORULUI ROMÂNIEI

lichidate;

-Privatizarea PETROM;

-Privatizarea BCR, ale cărei consecințe au fost dezastruoase pentru sistemul bancar românesc, până la desființarea lui;

-BECHTEL, implicată în țepuirea României cu 4 miliarde de euro pentru construirea celei mai scurte autostrăzi din lume, de 52 de km;

-Înființarea Fondului Proprietatea de către sucursala din România a Franklin Templeton cu sediul din Luxemburg a permis ca 4 miliarde de dolari, active de la cele mai bune companii românești, să ajungă la străini;

-Înstrăinarea moștenirii Gojdu;

-Vânzarea perimetrelor din Marea Neagră austriecilor și americanilor încă dinainte ca România să intre în posesia acestora ca urmare a atribuirii țării noastre de către Curtea de la Haga, în litigiul cu Ucraina.

Nemernicia „Ocupantului” a fost fără margini.

Comaniile românești de care nu au avut nevoie străinii au fost desființate, în loc să fie lăsate românilor pentru a le moderniza și a le acorda șansa de a supraviețui într-un mediu economic din ce în ce mai ostil, mai dușmănos. Și toate aceste distrugereri, considerate succese ale reformei economice de tip european, s-au făcut cu zâmbetul pe buze și fără remușcări.

De 27 de ani încasările la bugetul de stat al României sunt tot la 30-31% din PIB, față de 45% în medie în UE, iar salariile și nivelul de trai în România sunt cele mai mici (expresia statutului de colonie al țării în U.E.), respectiv cel mai scăzut din UE.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

La 1 ianuarie 2007, România a aderat la UE, un eveniment așteptat de majoritatea românilor cu speranță și încredere. Procedurile de proaderare și ulterior de aderare a României la UE au creat premisele accelerării distrugerii economiei românești. De 27 de ani economia României se comprimă din ce în ce mai mult, sub presiunea unei tranziții nejustificat de prelungite, care continuă și astăzi, fără speranța că România va depăși stadiul de țară subdezvoltată. România a devenit un stat în care industria și agricultura sunt la nivelul unei țări sărace, care nu produce și nu exportă aproape nimic. România a devenit o țară consumatoare de produse de proastă calitate refuzate de Occident, dar acceptate de populație, întrucât aceasta nu are o altă alternativă. Dimensiunea umilinței a ajuns până acolo unde România a devenit o groapă de gunoi a UE, în care sunt depozitate reziduurile de toate felurile, o sursă de materii prime, în special fier vechi, rezultat din devastarea și lichidarea industriei dinainte de 1990.

România a devenit ceea ce nu și-a dorit, dar nici nu-și imagina că va ajunge, un stat colonial, un stat „second hand”. Politica celor care decid destinul României în relația cu SUA și UE este una extrem de păguboasă dar și cinică, întrucât aceștia (SUA, U.E.) ne consideră parteneri. Orice activitate care se dovedește că ar putea înviora economia României este blocată. Guvernării au statut de guvernatori iar puterea nu le mai aparține decât în mică parte. Orice abatere de la linia politicii

MULTINAȚIONALELE - MODUL LOR DE INFLUENȚARE A PREZENTULUI ȘI VIITORULUI ROMÂNIEI

„Ocupantului” este sancționată dur de la centrul de comandă situat la Bruxelles. Uneori sunt activate și alte centre de comandă din Europa și dincolo de ocean, întrucât România este condusă de o dictatură externă, din afara țării. Partidele naționaliste nu au loc în așa-zisul pluripartitism democratic, iar cele actuale, care activează în spațiul politic românesc, nu mai au doctrine, ci o singură orientare: pro-americană și/sau pro-europeană. România e prinsă ca într-o capcană a morții reprezentată de: Consiliului UE, FMI și BM, în care Parlamentul a devenit un instrument, o anexă a legislativului european, unde legile care se elaborează sunt condiționate de politica și interesele americane și ale U.E.

Suntem martorii unei perioade sumbre ale unei Românii asupra căreia plutesc norii negri și grei ai apocalipsei. România și-a pierdut atributul de stat suveran și independent, pe care statul român, chiar și în dictatura dinainte de 1990, și l-a păstrat cu mari sacrificii. Cu alte cuvinte, asistăm la o Românie în care economia este hăcuită de Multinaționale și controlată politic și militar din afara țării.

ROMÂNIA

Conf. univ. dr. GABRIEL I. NĂSTASE

*Independența
prin Cultură*